COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 23.9.2021
COM(2021) 583 final

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

Punerea în aplicare a Regulamentului privind măsurile tehnice [articolul 31 din Regulamentul (UE) 2019/1241]

{SWD(2021) 268 final}

1. Introducere

La 14 august 2019 a intrat în vigoare Regulamentul (UE) 2019/1241 al Parlamentului European și al Consiliului[1] („regulamentul”). Acesta stabilește măsurile tehnice de conservare care reglementează modul, locul și perioada în care poate avea loc pescuitul.

Scopul acestor măsuri tehnice este de a contribui la atingerea obiectivelor politicii comune în domeniul pescuitului („PCP”) [astfel cum este definită în Regulamentul 1380/2013[2] („Regulamentul PCP”)] și de a contribui la atingerea unei stări ecologice bune, astfel cum se prevede în Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin” (MSFD)[3] și în dispozițiile relevante din directivele Păsări[4] și Habitate[5]. Pescuitul la nivelul producției maxime durabile cu măsuri tehnice adecvate are rolul de a crește producția de anumite stocuri de pește, diminuând în același timp capturile (accidentale) nedorite, și are un impact asupra habitatelor sensibile, fie prin selectivitatea dimensiunilor (evitarea peștilor mici), fie prin selectivitatea speciilor (evitarea anumitor specii). Măsurile sunt esențiale pentru punerea în aplicare în mod eficient a politicii UE privind capturile aruncate înapoi în mare și a obligației de debarcare. Statele membre și operatorii[6] ar trebui să acorde prioritate selectării unor unelte și tehnici de pescuit mai bune pentru a evita și a reduce, pe cât posibil, capturile nedorite.

Regulamentul a introdus abordări bazate pe rezultate susținute de „regionalizare”. El a stabilit normele generale care se aplică tuturor apelor UE și prevede adoptarea unor măsuri tehnice care răspund particularităților regionale ale activităților de pescuit. Această abordare bazată pe rezultate susținute de regionalizare este concepută în cadrul PCP pentru a aduce procesul decizional mai aproape de pescari. De asemenea, ea oferă statelor membre și sectorului pescuitului un stimulent pentru a juca un rol activ în crearea și punerea sa în aplicare.

---

[1] Regulamentul (UE) 2019/1241 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind conservarea resurselor piscicole și protecția ecosistemelor marine prin măsuri tehnice, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1967/2006 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și a Regulamentelor (UE) nr. 1380/2013, (UE) 2016/1139, (UE) 2018/973, (UE) 2019/472 și (UE) 2019/1022 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 894/97, (CE) nr. 850/98, (CE) nr. 2549/2000, (CE) nr. 254/2002, (CE) nr. 812/2004 și (CE) nr. 2187/2005 ale Consiliului (JO L 198, 25.7.2019, p. 105).

[2] Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1954/2003 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2371/2002 și (CE) nr. 639/2004 ale Consiliului și a Deciziei 2004/585/CE a Consiliului.
JO L 354, 28.12.2013, p. 22-61.

[3] Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin”) (JO L 164, 25.6.2008, p. 19).

4 Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice (JO L 20, 26.1.2010, p. 7-25).

5 Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, 22.7.1992, p. 7-50).

[6] Astfel cum sunt definiți la articolul 4 alineatul (1) punctul 30 din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1954/2003 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2371/2002 și (CE) nr. 639/2004 ale Consiliului și a Deciziei 2004/585/CE a Consiliului (JO L 354, 28.12.2013, p. 22-61).

În conformitate cu articolul 31 alineatul (1) din regulament, prezentul raport analizează modul în care regulamentul este pus în aplicare în prezent. Acest prim raport trebuia transmis până la 31 decembrie 2020, dar a fost amânat din cauza pandemiei de COVID-19. Raportul include cele mai recente recomandări științifice disponibile.

Prezentul raport este publicat la numai doi ani de la intrarea în vigoare a regulamentului. Din cauza perioadei scurte dintre adoptare, punerea în aplicare și monitorizare, colectarea datelor și evaluarea științifică și tehnică, nu a fost posibil să se evalueze pe deplin dacă regulamentul și-a îndeplinit obiectivele la nivel regional și la nivelul UE. Prin urmare, acest prim raport se axează pe analizarea:

- impactului măsurilor tehnice anterioare;
- situației actuale; și
- acțiunilor planificate pentru viitorul apropiat în vederea punerii în aplicare a regulamentului.

Prezentul raport, care îndeplinește mandatul prevăzut la articolul 31 alineatul (1) din regulament, reprezintă totodată temeiul pentru contribuția PCP la „Planul de acțiune pentru conservarea resurselor halieutice și protejarea ecosistemelor marine" (denumit în continuare „planul de acțiune"), astfel cum a fost anunțat în Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030[7]. Acesta va indica domeniile în care este necesar să se depună mai multe eforturi.

2. Surse de informații

Prezentul raport are la bază evaluările științifice și contribuțiile Comitetului științific, tehnic și economic pentru pescuit („CSTEP")[8] și ale Consiliului Internațional pentru Explorarea Apelor Maritime („ICES")[9]. Acesta ține seama pe deplin de punctele de vedere și opiniile primite din partea a 23 de state membre, opt consilii consultative[10] și 37 de părți interesate, prin intermediul unor consultări online specifice[11]. Documentul de lucru însoțitor al acestui raport oferă o descriere detaliată a contribuțiilor științifice și a rezultatelor consultărilor.

[7] COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU, COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN ȘI COMITETUL REGIUNILOR Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030 Readucerea naturii în viețile noastre. COM(2020) 380 final.

[8] https://stecf.jrc.ec.europa.eu/web/stecf/ewg2002.

[9] https://www.ices.dk/news-and-events/news-archive/news/Pages/InnovativeFishingGear.aspx.

[10] https://ec.europa.eu/oceans-and-fisheries/fisheries/scientific-input/advisory-councils_ro.

[11] https://ec.europa.eu/info/consultations/targeted-stakeholder-consultation-technical-measures-regulation-fisheries_ro.

3. Evaluarea progreselor realizate

Gestionarea bazată pe rezultate combinată cu participarea părților interesate active și a statelor membre impune monitorizarea, măsurarea și urmărirea rezultatelor cu ajutorul unor măsuri tehnice revizuite, dezvoltate de-a lungul timpului. Reglementările anterioare nu au inclus indicatori pentru măsurarea impactului și a succesului punerii în aplicare a măsurilor tehnice[12]. Aceasta înseamnă că nu a fost posibil să se stabilească în detaliu modul în care măsurile tehnice au contribuit la obiectivele menționate.

Ultima analiză științifică efectuată de CSTEP[13] indică faptul că a existat o tendință lentă și foarte graduală de capturare a unei proporții mai mari de pești de dimensiuni mai mari .–Deși studiile experimentale au indicat că se poate obține o selectivitate mai bună cu ajutorul anumitor unelte de pescuit în condiții controlate, s-a dovedit dificil să se stabilească legături cauzale directe între aplicarea unor anumite reglementări privind uneltele de pescuit, modificările privind uneltele de pescuit utilizate și selectivitatea privind dimensiunea generală a flotelor de pescuit. Nu sunt disponibile date la scară suficient de precisă care să poată identifica aceste legături. În plus, se crede că și factorii operaționali (alegerea locului și a momentului de pescuit și detaliile precise ale echipării cu unelte) au efecte majore asupra selectivității, cărora nu li se aplică obligații de reglementare.

Regulamentul, care analizează abordări bazate mai mult pe rezultate pentru definirea măsurilor, include obiective pentru măsurile tehnice pentru:

- a reduce capturile nedorite (în special din speciile sensibile);
- a optimiza modelele de exploatare;
- a contribui la creșterea producției; și
- a asigura că efectele pescuitului asupra habitatelor de pe fundul mării sunt în conformitate cu legislația UE în domeniul mediului.

Necesitatea unor metode mai bune pentru măsurarea selectivității și a efectelor sale devine mai evidentă și mai urgentă. Eficacitatea nu poate fi evaluată decât prin rezultate vizibile: o mai bună protecție a puietului, a zonelor de depunere a icrelor, mai puține capturi accidentale de specii marine sensibile, mai puține efecte negative asupra mediului și contribuții pozitive la legislația de mediu. Aceste metode de măsurare au două scopuri: (i) evaluarea preliminară a posibilelor rezultate pentru măsurile propuse și dezvoltate și (ii) evaluarea măsurilor din perspectiva rezultatelor obținute în urma acestor măsuri.

[12] COM(2016) 134 final din 11.3.2016.
[13] CSTEP 20-02. (https://stecf.jrc.ec.europa.eu/web/stecf/ewg2002).

Selectivitatea este stabilită atât după tipul uneltelor de pescuit utilizate, cât și după modul în care acestea sunt utilizate de către șefii echipelor de pescari și de către pescari în ceea ce privește locul, sezonul, momentul din zi, viteza și alte opțiuni operaționale. Îmbunătățirea selectivității depinde nu numai de utilizarea legislației pentru a modifica structura uneltelor de pescuit, ci și de utilizarea legislației pentru a crea stimulente pentru pescari, astfel încât aceștia să utilizeze uneltele prin practici mai bune. Aceasta înseamnă că sunt necesare metode îmbunătățite de monitorizare a selectivității, prin măsurarea mai exactă a cantităților de pești mici sau de specii sensibile care sunt capturate. Metodele actuale de monitorizare au furnizat date adecvate pentru evaluarea de către CSTEP doar a tendințelor generale cu privire la selectivitatea dimensiunii în segmentele mari de flotă. În următorul plan de acțiune, Comisia va lua în considerare emiterea de recomandări statelor membre cu privire la mijloacele suplimentare pentru colectarea informațiilor necesare astfel încât această politică să funcționeze.

4. Contribuția la atingerea obiectivelor de mediu ale UE

Măsurile tehnice trebuie să contribuie, de asemenea, la atingerea unei stări ecologice bune, astfel cum s-a stabilit în MSFD. Măsurile destinate conservării resurselor biologice marine din cadrul PCP, care contribuie și la protecția mediului marin, intră în competența exclusivă a UE. PCP impune consecvența cu legislația UE în domeniul mediului, iar regulamentul are la bază obiectivele stabilite în aceasta.

În cadrul MSFD sunt dezvoltate obiective cantitative de mediu, dar majoritatea obiectivelor de mediu sunt totuși calitative, de exemplu „stadiul corespunzător de conservare” menționat la articolul 1 litera (e) și la articolul 2 din Directiva Habitate.

Feedbackurile primite în urma consultărilor confirmă că este nevoie de timp pentru adaptarea la regulament (care consolidează și înlocuiește peste 30 de regulamente anterioare) și pentru trecerea de la reguli prescriptive la măsuri adaptate la nivel regional prin procesul de regionalizare. Majoritatea statelor membre, a consiliilor consultative, a părților interesate și CSTEP au confirmat că este prea devreme pentru a măsura efectul regulamentului. Majoritatea ONG-urilor consideră că, până în prezent, regulamentul nu a contribuit la obiectivele și țintele regulamentului și nu a reușit să prevină efectele negative ale pescuitului asupra mediului. Aceste părți interesate susțin și în această privință o abordare bazată pe rezultate, aliniată și cu obiectivele ambițioase ale Pactului verde european și ale Strategiei UE privind biodiversitatea pentru 2030.

Pescuitul este o presiune principală, care afectează ecosistemele, speciile sensibile și fundul mării. O analiză recentă a Curții de Conturi Europene[14] a concluzionat că declinul diversității marine și al habitatelor rămâne o provocare. Comisia este de acord cu Curtea de Conturi că sunt necesare acțiuni suplimentare și consideră că elaborarea unor măsuri tehnice adecvate în cadrul regulamentului este esențială în acest sens.

[14] Curtea de Conturi Europeană (2020). Mediul marin: protecția oferită de UE este extinsă, dar lipsită de profunzime. Raport special.

În acest raport, **speciile sensibile** includ speciile protejate în conformitate cu legislația UE și acordurile internaționale obligatorii pentru UE, cum ar fi delfinii, marsuinii, păsările acvatice, rechinii și unele specii de pești și țestoase amenințate cu dispariția imediată. Numeroși pești și alte animale voluminoase și cu creștere lentă au dispărut în părți extinse din zona lor anterioară, iar altele sunt grav amenințate[15]. Pescuitul poate fi o amenințare majoră pentru aceste specii și, în unele cazuri, măsurile tehnice pot ajuta la reducerea acestei amenințări. Există numeroase dovezi de capturi accidentale din următoarele specii. De exemplu, păsările acvatice pot fi capturate și înecate în cursul operațiunilor de pescuit cu paragate sau cu setci de coastă. Marsuinii și delfinii pot fi de asemenea capturați în setci și cu unelte cu traul (pelagic). Țestoasele sunt capturate în setci și pot fi prinse în paragate flotante, rechinii de adâncime sunt capturați în paragate și setci, rechinii pelagici mari sunt capturați în paragate pentru ton. Puieții de rechini mari, vulpi și pisici de mare sunt capturați în traule de fund din cauza dimensiunilor lor mari.

Unele cazuri evidente care sunt pe cale de dispariție sunt cunoscute, dar cunoștințele generale cu privire la capturile accidentale de specii sensibile nu sunt suficiente pentru a estima cu exactitate efectele acestor capturi. CSTEP[16] a identificat plasele fixe (setcile simple și setcile cu sirec) ca având cel mai mare și mai răspândit impact asupra speciilor sensibile, a analizat metode de reducere a acestor capturi accidentale și a identificat o serie de măsuri posibile, cum ar fi închiderile sezoniere, utilizarea unor dispozitive acustice de intimidare și a unor dispozitive pentru alungarea păsărilor. Regulamentul interzice în continuare plasele de suprafață, restricționează utilizarea altor tipuri de unelte cu un efect negativ cunoscut asupra mediului și se bazează pe măsurile prevăzute anterior în Regulamentul abrogat privind cetaceele[17], inclusiv pe obligațiile de monitorizare destinate să completeze colectarea de date mai cuprinzătoare în conformitate cu cadrul pentru colectarea datelor din trecut[18] (în care datele privind capturile accidentale fac parte dintr-un exercițiu mai amplu de colectare de date cuprinzătoare). Această monitorizare specifică privind cetaceele s-a dovedit a fi dificilă și există preocupări clare legate de eficacitatea sa[19]. Cantitatea de capturi accidentale rămâne în mare parte necunoscută.

Regulamentul prevede, de asemenea, cadrul de punere în aplicare a planului de acțiune pentru reducerea capturilor accidentale de păsări acvatice în uneltele de pescuit[20] și prevede posibilitățile ca statele membre să adopte măsuri pentru apele lor sau în context regional, ca modalitate de a contribui eficient la obiectivul și țintele regulamentului.

---

[15] De exemplu, foca-călugăr, marsuinii din Marea Baltică, furtunarul de Baleare, rechinul scrumbiilor, rechinul înger, diavolul de mare, raiformele și *Gymnura altavela*.

[16] CSTEP 20-02, https://stecf.jrc.ec.europa.eu/web/stecf/ewg2002, pagina 151 *et seq.*

[17] Regulamentul (CE) nr. 812/2004 al Consiliului din 26 aprilie 2004 de stabilire a unor măsuri privind capturile accidentale de cetacee în activitățile de pescuit și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 88/98 (JO L 150, 30.4.2004, p. 12).

[18] https://datacollection.jrc.ec.europa.eu/.

[19] ICES. (2020). *Bycatch of protected and potentially vulnerable marine vertebrates – review of national reports under Council Regulation (EC) No. 812/2004 and other information* (Captura accidentală de vertebrate marine protejate și posibil vulnerabile – analiza unor rapoarte naționale în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 812/2004 al Consiliului și alte informații). În raportul Comitetului consultativ al ICES, 2020. ICES Advice 2020, byc.eu, https://doi.org/10.17895/ices.advice.7474.

[20] COM(2012) 0665 final.

Comisia a adoptat la 3 iulie 2020 un regulament de punere în aplicare privind dispozitivele acustice de intimidare[21]. Două grupuri regionale din statele membre lucrează asupra unor măsuri de protejare a marsuinilor din Marea Baltică și a delfinilor comuni din Golful Biscaya, care sunt grav amenințați cu dispariția, pe baza recomandărilor din partea ICES din mai 2020[22]. Unele state membre au utilizat posibilitatea, în conformitate cu regulamentul, de a stabili măsuri naționale, de exemplu o monitorizare mai intensă sau o evoluție a dispozițiilor.

Părțile interesate[23] au identificat deficiențe în măsurile de atenuare prevăzute la articolul 11 alineatul (4) din regulament și în lista de specii interzise stabilită în anexa I. Părțile interesate au exprimat mai multe preocupări legate de lipsa de acțiune și de măsuri suplimentare, inclusiv lipsa monitorizării electronice[24], decât cu privire la conținutul dispozițiilor din regulament aplicabile în prezent. Statele membre nu au exprimat preocupări majore legate de dispozițiile legale. O serie de state membre au recunoscut necesitatea unei monitorizări în continuare cu scopul de a ghida pregătirea măsurilor.

Pentru a sprijini statele membre în ceea ce privește punerea în aplicare a regulamentului, Comisia va identifica în planul său de acțiune acțiuni pentru sporirea selectivității și reducerea capturilor accidentale de specii sensibile, axându-se pe cele pe cale de dispariție și care se află într-un stadiu de conservare necorespunzător.

Pescuitul poate avea un impact mai important asupra ecosistemelor și habitatelor decât simpla extragere a speciilor pescuite și a speciilor sensibile. Amplitudinea acestui impact variază în funcție de intensitatea activității de pescuit, de habitatele în care are loc pescuitul și de speciile vizate. PCP urmărește să reducă acest impact cât mai mult posibil. Impactul variază și în funcție de tipul de unelte: utilizarea de traule de fund poate afecta sedimentele marine, porozitatea lor verticală și conținutul geochimic, reducând complexitatea habitatelor și modificând compoziția speciilor. Pescuitul cu paragate (în special în regiunile ultraperiferice) poate duce la prinderea și fracturarea coralilor.

Articolul 12 din regulament urmărește, de asemenea, să protejeze **habitatele sensibile** specificând zonele în care sunt interzise anumite unelte de pescuit. Acest aspect poate fi modificat prin regionalizare în conformitate cu procedura stabilită la articolul 11 alineatele (2) și (3) din Regulamentul PCP. De asemenea, statele membre pot stabili zone închise sau alte măsuri de conservare prin măsuri naționale sau prin regionalizare în conformitate cu articolul 15 alineatul (2) din regulament.

Anumite interdicții privind uneltele de pescuit există deja pentru protejarea habitatelor sensibile, precum utilizarea de explozivi, de instrumente percutante, de drage și de

[21] Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/967 al Comisiei din 3 iulie 2020 de stabilire a normelor detaliate referitoare la caracteristicile privind semnalul și utilizarea dispozitivelor acustice de intimidare, astfel cum se menționează în partea A din anexa XIII la Regulamentul (UE) 2019/1241 al Parlamentului European și al Consiliului privind conservarea resurselor piscicole și protecția ecosistemelor marine prin măsuri tehnice (JO L 213, 6.7.2020, p. 4).

[22] https://www.ices.dk/sites/pub/Publication%20Reports/Advice/2020/Special_Requests/eu.2020.04.pdf.

[23] Pe baza răspunsurilor primite la consultarea online. A se vedea anexa I la documentul de lucru al serviciilor Comisiei.

[24] De exemplu, televiziune cu circuit închis (TVCI), monitorizare electronică la distanță (REM)

dispozitive pentru recoltarea coralilor, utilizarea de traule la adâncimi mai mari de 800 m[25]. Există și alte norme în conformitate cu Regulamentul privind Marea Mediterană[26], care interzice pescuitul cu unelte mobile deasupra solului submarin de iarbă de mare, habitatelor coraligene și a bancurilor de alge marine calcaroase. În plus, utilizarea dragelor pentru pescuitul bureților de mare, a uneltelor remorcate și a plaselor-pungă este interzisă în zonele costiere (se pot aplica condiții și derogări specifice). Se aplică restricții și în cazul uneltelor care pot fi utilizate în pescuitul de agrement din Marea Mediterană, unde utilizarea de plase remorcate, de unelte de perimetru, de plase-pungă, de drage și de plase fixe este interzisă.

În prezent se derulează o activitate științifică pentru identificarea distribuției a diferite tipuri de habitate de pe fundul mării și a efectelor activităților de pescuit asupra acestora. Acest lucru va permite o evaluare a zonelor în care biodiversitatea se află în cel mai mare pericol și în care măsurile de protecție sunt cele mai necesare. CSTEP[27] a evidențiat unelte de pescuit alternative cu posibilitatea de a reduce impactul asupra fundului mării: traule cu impulsuri electrice, panouri de distanțare semi-pelagice, panouri de eliberare a bentosului, traule prinse de grandeea marginii de întinsură, gruntrop cu perie moale și drage electrice pentru speciile de cuțit-de-mare.

Consultația a oferit informații privind acțiunile desfășurate deja sau care au loc în prezent în statele membre și activitatea care are loc în grupurile regionale pentru dezvoltarea măsurilor de protejare a habitatelor, completând măsurile luate de statele membre la nivel individual pentru a-și îndeplini obligațiile în conformitate cu legislația de mediu a UE.

În conformitate cu angajamentul din cadrul Strategiei UE privind biodiversitatea pentru 2030, Comisia va identifica, în planul său de acțiune, măsuri pentru a limita utilizarea uneltelor de pescuit celor mai periculoase pentru biodiversitate, inclusiv pe fundul mării și pentru a analiza modalități de îmbunătățire a punerii în aplicare a măsurilor de gestionare a pescuitului, în special siturile de tip Natura 2000 și alte zone marine protejate.

5. Cercetarea științifică, inovația și proiectele pilot

Regulamentul facilitează cercetarea științifică și participarea sectoarelor pescuitului la activitățile științifice. Statele membre pot primi derogări pentru cercetarea științifică a operațiunilor de pescuit atunci când sunt îndeplinite condițiile necesare prevăzute la articolul 25 alineatul (1) literele (a)-(f) din regulament. De la intrarea în vigoare a regulamentului, 17 state membre au informat Comisia cu privire la 67 de operațiuni de pescuit desfășurate pentru investigații științifice. Au fost primite două cereri de cercetare științifică care implică mai mult de șase nave comerciale și, prin urmare, se supune unor

[25] Articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2016/2336 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 decembrie 2016 de stabilire a unor condiții specifice privind pescuitul stocurilor de specii de adâncime din Atlanticul de Nord-Est și a unor dispoziții referitoare la pescuitul în apele internaționale din zona Atlanticului de Nord-Est și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2347/2002 al Consiliului (JO L 354, 23.12.2016, p. 1-19).
[26] Regulamentul (CE) nr. 1967/2006 al Consiliului din 21 decembrie 2006 privind măsurile de gestionare pentru exploatarea durabilă a resurselor halieutice în Marea Mediterană, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 2847/93 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1626/94 (JO L 409, 30.12.2006, p. 11).
[27] A se vedea pagina 189 din CSTEP – Revizuirea măsurilor tehnice (partea 1) (CSTEP-20-02). EUR 28359 EN, Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, Luxemburg, 2020, ISBN 978-92-76-27161-1, doi:10.2760/734593, JRC123092.

controale specifice. Comisia, la recomandarea CSTEP[28], a concluzionat că, în ambele cazuri, nivelul de participare nu a fost justificat de motive științifice care să necesite ca statele membre să modifice condițiile cercetării științifice în consecință.

Articolul 20 din regulament prevede, de asemenea, posibilitatea ca statele membre, prin regionalizare, să permită utilizarea unor unelte de pescuit inovatoare. Pentru a ajuta în acest sens, ICES a efectuat o evaluare a uneltelor inovatoare. Deși pe această bază au putut fi prezentate concluzii preliminare[29], atât ICES cât și CSTEP au subliniat necesitatea de a dezvolta în continuare evaluarea, în special pentru a lua mai bine în considerare factorii socioeconomici care joacă un rol important în privința adoptării uneltelor inovatoare de sectorul pescuitului.

Deși articolul 23 din regulament prevede posibilitatea de a defini proiecte pilot pentru dezvoltarea unui sistem de documentație completă privind capturile și capturile aruncate înapoi în mare pe baza unor obiective măsurabile, niciunul dintre grupurile regionale nu a înaintat recomandări comune în acest scop.

Regulamentul impune, de asemenea, în anexa XIII punctul 2 ca statele membre să ia măsurile necesare pentru a colecta date științifice privind capturile accidentale de specii sensibile, ceea ce nu se realizează încă într-o măsură suficientă.

Având în vedere că tehnicile inovatoare pot contribui la obiectivele Pactului verde european și ale strategiei UE privind biodiversitatea pentru 2030, Comisia va identifica, în planul său de acțiune, modalități de încurajare a părților interesate și a statelor membre să exploreze posibilitățile de a utiliza toate oportunitățile disponibile, cât mai mult posibil.

6. Aplicarea regulamentului

Deși este prea devreme să se realizeze o evaluare completă privind punerea în aplicare a regulamentului, dovezile arată că au apărut motive de îngrijorare din cauza noii abordări regionalizate și a lipsei de definiții detaliate. Se întreprind acțiuni pentru a ghida statele membre în ceea ce privește punerea în aplicare și noi specificații prin abordarea regionalizată și prin viitorul regulament de punere în aplicare.

Pe lângă punerea în aplicare națională, principala metodă de punere în aplicare este elaborarea de recomandări comune de către grupurile regionale, cu avizul părților interesate, care să stabilească măsurile tehnice regionale necesare. În conformitate cu articolul 15 alineatul (2) din regulament, măsurile propuse în aceste recomandări comune, atunci când sunt compatibile cu obiectivele și obligațiile relevante, pot fi adoptate de Comisie prin intermediul unor acte delegate.

[28] Cererea Croației pentru autorizarea pescuitului științific cu mai mult de 6 nave de tip volantina în apele din Istria de Vest (2019), CSTEP 20-03 și cererea Italiei pentru autorizarea pescuitului științific cu mai mult de 6 nave cu năvoade de plajă în apele teritoriale ale Italiei (cererea Italiei privind cercetarea științifică cu privire la „SARDELLA” (*S. pilchardus*) din Liguria (GSA 9), CSTEP 20-02.

[29] https://www.ices.dk/news-and-events/news-archive/news/Pages/InnovativeFishingGear.aspx.

Activitatea întreprinsă până acum oferă o imagine asupra procesului și demonstrează că statele membre colaborează într-adevăr pentru a completa și a adapta măsurile la nevoile lor regionale și că, de obicei, reușesc să cadă de acord asupra măsurilor relativ repede, atunci când aceste măsuri urmăresc să îmbunătățească regulile în conformitate cu reglementările aplicabile anterior. De asemenea, cooperarea statelor membre în ceea ce privește regionalizarea pare să fie eficientă atunci când se referă la recomandările comune menite să prevadă derogări de la obligația de debarcare, astfel cum se prevede la articolul 15 din Regulamentul PCP și planurile multianuale specifice regionale. Cu toate acestea, există motive de îngrijorare legate de nivelul de ambiție și rapiditatea cu care se elaborează și se convin recomandările comune privind măsurile menite să îmbunătățească selectivitatea sau restricționarea activității de pescuit pentru a contribui la legislația UE în domeniul mediului. Regulamentul impune într-adevăr statelor membre[30] să prezinte recomandări comune pentru măsuri de atenuare suplimentare ca urmare a dovezilor științifice privind efectele negative ale uneltelor de pescuit asupra speciilor sensibile. De exemplu, până în prezent, au fost înaintate numai două recomandări comune de către statele membre pentru măsuri de atenuare suplimentare ca urmare a dovezilor științifice privind efectele negative ale uneltelor de pescuit asupra speciilor sensibile, astfel cum impune regulamentul.

Astfel cum se subliniază în recenta Comunicare a Comisiei „Către un pescuit mai sustenabil în UE: situația actuală și orientări pentru 2022”[31], pandemia de COVID-19 are un efect asupra calendarului și a pregătirii unor recomandări comune. De la intrarea în vigoare a regulamentului, 17 recomandări comune[32] au fost propuse de grupurile regionale ale statelor membre, dintre care 6 au fost introduse în legislație prin intermediul unui act delegat al Comisiei. Altele urmează să fie adoptate, sunt evaluate de CSTEP sau sunt reanalizate în vederea îmbunătățirii lor având în vedere recomandările științifice primite. În ceea ce privește specificul regional, în recomandările comune a fost prezentată o gamă largă de măsuri, nevoi și abordări. Unele urmăresc să includă măsuri tehnice în noile planuri privind aruncarea capturilor înapoi în mare, altele includ numai măsuri tehnice.

Articolul 7 din regulament interzice activitățile cu efecte deosebit de dăunătoare asupra mediului, inclusiv, începând cu 1 iulie 2021, pescuitul cu unelte cu impulsuri electrice. ICES, la solicitarea Țărilor de Jos, a informat în mai 2020 că există câteva efecte pozitive pentru ecosistem și pentru mediu legate de utilizarea acestor unelte, deși rămân unele incertitudini[33]. Țările de Jos au introdus o acțiune la Curtea de Justiție a Uniunii Europene în vederea anulării dispozițiilor din regulament care interzic pescuitul cu impulsuri electrice. Această cerere a fost respinsă de Curte la 15 aprilie 2021[34]. Regulamentul permite și încurajează investigațiile științifice ca o modalitate posibilă de a dezvolta cunoștințele și de a contribui cu informații la evaluările viitoare.

[30] Anexa XIII punctul 3.

[31] COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU Către un pescuit mai durabil în UE: situația actuală și orientări pentru 2022. COM(2021) 279 final.

[32] Figura finală urmează să fie actualizată înainte de adoptare.

[33] ICES, 2020. https://www.ices.dk/news-and-events/news-archive/news/Pages/PulseTrawlAdvice.aspx.

[34] Hotărâre din 15 aprilie 2021, *Țările de Jos/Consiliul și Parlamentul*, C-733/19, ECLI:EU:C:2021:272.

7. Concluzie

Regulamentul prevede cadrul necesar pentru a pune în aplicare PCP și a contribui în mod eficient la legislația UE în domeniul mediului, prin aplicare directă, dar mai ales oferindu-le statelor membre uneltele necesare pentru a adopta măsuri în domeniul pescuitului.

Există, totuși, deficiențe în punerea în aplicare a regulamentului în ceea ce privește contribuția acestuia la protejarea speciilor sensibile și a habitatelor sensibile, unele specii fiind pe cale de dispariție. Eforturile de monitorizare a efectelor pescuitului asupra ecosistemelor necesită îmbunătățiri semnificative. Regulamentul prevede instrumente legislative pentru abordarea acestor probleme de către statele membre și pentru completarea punerii în aplicare a legislației UE în domeniul mediului cu măsuri în domeniul pescuitului adoptate în cadrul regionalizării, iar acum statele membre au această obligație. Deși statele membre au început să prezinte recomandări comune, încă mai rămân multe de făcut. Și părțile interesate ar trebui să fie încurajate să participe la acest proces.

Varietatea de recomandări comune deja prezentate demonstrează că regionalizarea este eficientă și reprezintă cel mai adecvat mod de a oferi măsuri tehnice specifice și personalizate. Statele membre au demonstrat că cooperarea regională poate fi rapidă și eficientă. Cu toate acestea, sunt necesare îmbunătățiri în ceea ce privește nivelul de ambiție și rapiditatea cu care sunt elaborate și convenite recomandările comune privind măsurile menite să îmbunătățească selectivitatea sau restricționarea activității de pescuit pentru a contribui la legislația UE în domeniul mediului, iar Comisia va continua să ofere tot sprijinul și îndrumările necesare pentru a se asigura că recomandările comune abordează în mod corespunzător obiectivele de mediu.
Având în vedere Pactul verde european și Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030, Comisia va completa prezentul raport, ca parte a planului de acțiune pentru conservarea resurselor halieutice și protejarea ecosistemelor marine, pentru a îmbunătăți și mai mult punerea în aplicare a regulamentului și a exploata pe deplin legăturile dintre politica în domeniul pescuitului și politica de mediu.